

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 30ής Απριλίου 2014*

«Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών μεταφράσεως προς τη μαλτέζικη γλώσσα — Κανόνες περί των λεπτομερειών διαβίβασης των προσφορών — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Μη τήρηση των σχετικών με την υποβολή των προσφορών κανόνων που αποβλέπουν στην κατοχύρωση της εμπιστευτικότητας του περιεχομένου των προσφορών πριν από την αποσφράγιση τους — Ένσταση περί ανεφαρμόστου — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 — Άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002»

Στην υπόθεση T-637/11,

Euris Consult Ltd, με έδρα τη Floriana (Μάλτα), εκπροσωπούμενη από τον F. Moyse, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από την L. Darie και τον F. Poilvache,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους R. Lyal και F. Dintilhac,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 18ης Οκτωβρίου 2011, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της διοργανικής δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών MT/2011/EU, όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών μεταφράσεως προς τη μαλτέζικη γλώσσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen (εισηγητή), πρόεδρο, F. Dehousse και A. Collins, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Νοεμβρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 22 Μαρτίου 2011 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε την προκήρυξη διαγωνισμού MT/2011/EU (στο εξής: προκήρυξη), με αντικείμενο παροχές υπηρεσιών μεταφράσεως προς τη μαλτέζικη γλώσσα, για λογαριασμό του Κοινοβουλίου, του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2 Το σημείο 2, παράγραφος 2, της προκηρύξεως προέβλεπε ότι οι διαγωνιζόμενοι μπορούσαν, κατόπιν δικής τους επιλογής, να αποστείλουν τις προσφορές τους μέσω ταχυδρομείου ή μέσω εταιρίας ταχυδιανομής (σημείο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α') ή, επιπροσθέτως, να καταθέσουν ιδιοχείρως τις προσφορές τους στην υπηρεσία αλληλογραφίας του Κοινοβουλίου (σημείο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β').
- 3 Στο σημείο 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως εκτίθενται τα εξής:

«Προς τήρηση της εμπιστευτικότητας και ακεραιότητας των προσφορών, αυτές πρέπει να αποστέλλονται εσώκλειστες σε διπλό φάκελο. Αμφότεροι οι φάκελοι πρέπει να είναι σφραγισμένοι και να φέρουν τις ακόλουθες ενδείξεις:

- την αποδέκτρια υπηρεσία [...].
- τα στοιχεία αναφοράς του διαγωνισμού [...].
- καθώς και την ένδειξη: “Να μην ανοιχθεί από την υπηρεσία αλληλογραφίας ούτε από οποιοδήποτε μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο.”

Εν πάση περιπτώσει, ανεξαρτήτως του είδους της συσκευασίας που χρησιμοποιείται, οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να επιδείξουν ιδιαίτερη φροντίδα για την ποιότητα των φακέλων που χρησιμοποιούνται για την υποβολή της προσφοράς τους, προκειμένου να βεβαιωθούν ότι οι εν λόγω φάκελοι δεν θα φθάσουν σχισμένοι στον παραλήπτη, στοιχείο το οποίο δεν θα κατοχύρωνε, πλέον, την εμπιστευτικότητα ή την ακεραιότητα του περιεχομένου τους.

Σε περίπτωση χρήσης αυτοκόλλητων φακέλων, αυτοί πρέπει να σφραγίζονται με κολλητική ταινία η οποία φέρει εγκάρσια την υπογραφή του αποστολέα. Η εν λόγω υπογραφή πρέπει να αποτελεί είτε ιδιόχειρη υπογραφή είτε υπογραφή συνοδευόμενη από τη σφραγίδα της επιχείρησεως.

Οποιαδήποτε προσφορά δεν κατοχυρώνει την εμπιστευτικότητα του περιεχομένου της μέχρι την αποσφράγιση όλων των προσφορών θα απορρίπτεται αυτομάτως.

Στον εξωτερικό φάκελο πρέπει, επίσης, να αναγράφεται το όνομα ή η εμπορική επωνυμία του διαγωνιζομένου, καθώς και η ακριβής διεύθυνση στην οποία αυτός θα μπορεί να τηρείται ενήμερος για τη σχετική με την προσφορά του απόφαση.

Πέραν της απαιτήσεως που αφορά τη χρήση δύο σφραγισμένων φακέλων, τα στοιχεία αναφοράς του διαγωνισμού MT/2011/EU πρέπει να εμφανίζονται στον εξωτερικό φάκελο.»

- 4 Στις 12 Μαΐου 2011 η προσφεύγουσα, Euris Consult Ltd, μεταφραστική εταιρία με έδρα στη Μάλτα, υπέβαλε προσφορά (στο εξής: προσφορά ή προσφορά της προσφεύγουσας). Για να αποστείλει την εν λόγω προσφορά στη διεύθυνση που εμφανίζεται στην προκήρυξη, η προσφεύγουσα έκανε χρήση των υπηρεσιών ενός μεταφορέα.
- 5 Η προσφορά αποτελείτο από το πρωτότυπο και από δύο αντίγραφα. Καθένα από τα έγγραφα αυτά τοποθετήθηκε σε φάκελο από χαρτί τύπου «kraft» με αυτοκόλλητες πτυχές. Οι πτυχές των φακέλων σφραγίστηκαν με καταχώριση της υπογραφής του διευθυντή της προσφεύγουσας και, κατόπιν, με τοποθέτηση αυτοκόλλητης ταινίας επί της υπογραφής. Εν συνεχεία, οι φάκελοι αυτοί τοποθετήθηκαν σ' έναν εξωτερικό φάκελο τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας. Ο εν λόγω εξωτερικός φάκελος, ο οποίος ήταν κατασκευασμένος από πλαστικό, περιελάμβανε ένα σύστημα αυτοκόλλητου κλεισίματος. Ο διευθυντής της προσφεύγουσας δεν έθεσε την υπογραφή του εγκαρσίως επί κολλητικής ταινίας τοποθετημένης στον εξωτερικό φάκελο.
- 6 Στις 13 Μαΐου 2011 η προσφορά περιήλθε στο Κοινοβούλιο, το οποίο εξέδωσε αποδεικτικό παραλαβής της. Η προσφορά της προσφεύγουσας, καθώς και αυτές των λοιπών διαγωνιζομένων, τοποθετήθηκαν εντός των γραφείων του Κοινοβουλίου, σε μια κλειστή αίθουσα στην οποία η πρόσβαση επιτρεπόταν μόνον προς εξουσιοδοτημένα πρόσωπα.
- 7 Στις 16 Ιουνίου 2011, και περί ώραν 14.30, η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών, συγκείμενη από τρεις υπαλλήλους της Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ) Μετάφρασης του Κοινοβουλίου και από έναν υπάλληλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προέβη στην ταυτόχρονη αποσφράγιση των έξι προσφορών που είχαν κατατεθεί εμπροθέσμως, συμπεριλαμβανομένης της προσφοράς της προσφεύγουσας. Η αποσφράγιση των προσφορών διεξήχθη παρουσία των εκπροσώπων των δύο εκ των διαγωνιζομένων. Οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας δεν παρέστησαν στη συνεδρίαση αυτή.
- 8 Πέντε προσφορές έγιναν δεκτές από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών. Αντιθέτως, η προσφορά της προσφεύγουσας απορρίφθηκε κατά την αποσφράγιση. Στα σχετικά με την αποσφράγιση των προσφορών πρακτικά, η εν λόγω επιτροπή επισήμανε τα εξής όσον αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας:

«Ο εξωτερικός ταχυδρομικός φάκελος της εταιρίας ταχυδιανομής ήταν μεν κλειστός, αλλά όχι σφραγισμένος. Οι φάκελοι που περιείχοντο στο εσωτερικό, οι οποίοι αποτελούσαν τη μοναδική συσκευασία που παρέσχε ο διαγωνιζόμενος, ήσαν σχισμένοι σε πολύ μεγάλο βαθμό, μέχρι σημείου ώστε ήσαν εντελώς ανοικτοί. Η επιτροπή εκτίμησε ότι η εμπιστευτικότητα δεν ήταν κατοχυρωμένη και, κατά συνέπεια, απέρριψε την προσφορά.»
- 9 Το Κοινοβούλιο προχώρησε στα επόμενα στάδια του επίμαχου διαγωνισμού μεταξύ των μηνών Ιουνίου και Σεπτεμβρίου 2011. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας γνωστοποιήθηκαν στο σύνολο των διαγωνιζομένων στις 18 Οκτωβρίου 2011.
- 10 Επομένως, με τη συστημένη επιστολή ΕΡ/ETU/ΜΗΗ/pm/D/2011/52280, της 18ης Οκτωβρίου 2011 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), ο προϊστάμενος της μονάδας εξωτερικής μετάφρασης της διεύθυνσης Α υποστήριξης και τεχνολογικών υπηρεσιών προς υποβοήθηση των μεταφραστών της ΓΔ Μετάφρασης του Κοινοβουλίου ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με την απόρριψη της προσφοράς της κατά την αποσφράγιση, λόγω του ότι η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών εκτίμησε ότι δεν ήταν δυνατό να κατοχυρωθεί η εμπιστευτικότητα της προσφοράς της προσφεύγουσας.
- 11 Με την προσβαλλόμενη απόφαση το Κοινοβούλιο επανέλαβε τις διαπιστώσεις που εμφανίζονται στα πρακτικά, τα οποία συνέταξε η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών, και οι οποίες εκτίθενται στη σκέψη 8 ανωτέρω.

- 12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση επισημάνθηκε, επιπλέον, στην προσφεύγουσα ότι αυτή μπορούσε να λάβει συμπληρωματικές διευκρινίσεις όσον αφορά τους λόγους της απορρίψεως της προσφοράς της και η προσφεύγουσα ενημερώθηκε, εξάλλου, για τις προθεσμίες ασκήσεως ένδικης προσφυγής.
- 13 Στις 27 Οκτωβρίου 2011 και 10 Νοεμβρίου 2011 οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας έγιναν δεκτοί προς επίσκεψη στη ΓΔ Μετάφρασης του Κοινοβουλίου. Οι εν λόγω εκπρόσωποι είχαν τη δυνατότητα να εξετάσουν τον χώρο όπου είχαν εναποθηκευθεί οι προσφορές καθώς και τους φακέλους στην κατάσταση που τους βρήκε η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών. Εξάλλου, πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή πλειόνων μηνυμάτων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ των εκπροσώπων της προσφεύγουσας και των υπαλλήλων του Κοινοβουλίου.
- 14 Η σύμβαση-πλαίσιο συνήφθη στις 21 Δεκεμβρίου 2011 με τον διαγωνιζόμενο του οποίου η προσφορά επελέγη.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Δεκεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 16 Με χωριστό δικόγραφο, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Δεκεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων αποσκοπούσα στην αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως μέχρις ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της υπό κρίση προσφυγής. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2012.
- 17 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 2012, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα δίκη υπέρ του Κοινοβουλίου. Με διάταξη της 4ης Σεπτεμβρίου 2012, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή. Δεδομένου ότι η αίτηση παρεμβάσεως υποβλήθηκε μετά τη λήξη της προβλεπόμενης από το άρθρο 115, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προθεσμίας έξι εβδομάδων, επετράπη στην Επιτροπή να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της κατά την προφορική διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού.
- 18 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου μεταβλήθηκε, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έκτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 19 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να αναγνωρίσει ότι αυτή διατηρεί κάθε δικαίωμα να αξιώσει αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη συνεπεία της προσβαλλομένης αποφάσεως·
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 22 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Νοεμβρίου 2013.
- 23 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή ζήτησε την απόρριψη της προσφυγής καθόσον η εν λόγω προσφυγή στηρίζεται σε ένσταση περί ανεφαρμόστου του άρθρου 143 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής).
- 24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το δεύτερο αίτημα της προσφυγής της, πράγμα που σημειώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο.

Σκεπτικό

- 25 Προς στήριξη του αιτήματός της να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αφενός, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως και, αφετέρου, επικουρικώς, προβάλλει ένσταση περί ανεφαρμόστου του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε, η προσφεύγουσα προσάπτει στο Κοινοβούλιο ότι παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε και ο οποίος πρέπει να εξετασθεί κατά πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι ανεπαρκής.

A — Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Στο πλαίσιο του πέμπτου προβληθέντος από την προσφεύγουσα λόγου ακυρώσεως, αυτή προβάλλει ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι ανεπαρκής. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ελλείψει παραθέσεως των λόγων για τους οποίους οι εσωτερικοί φάκελοι βρέθηκαν σχισμένοι κατά την αποσφράγιση των προσφορών, το Κοινοβούλιο δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη βασιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δεν της παρέσχε άλλες πληροφορίες, η προσφεύγουσα φρονεί ότι αναγκάστηκε, ως εκ τούτου, να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή προκειμένου να παρασχεθεί στο Γενικό Δικαστήριο η δυνατότητα να εκτιμήσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 27 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο δεν συνεργάστηκε πλήρως και δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή του να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες. Ωσαύτως, η στάση των υπαλλήλων του Κοινοβουλίου, οι οποίοι συναντήθηκαν με τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια

δύο συνεδριάσεων, ήταν εχθρική. Ομοίως, το Κοινοβούλιο έδωσε ατελείς απαντήσεις στις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν επανειλημμένως μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Κοινοβούλιο εμπόδισε την προσφεύγουσα να προετοιμάσει δεόντως την προσφυγή της.

- 28 Κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 149, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.
- 29 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

2. Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 30 Κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, οι νομικές πράξεις αιτιολογούνται.
- 31 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, και ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλόμενων λόγων και του συμφέροντος για παροχή εξηγήσεων που ενδέχεται να έχουν οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται τόσο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 32 Το περιεχόμενο της ως άνω απαιτήσεως αιτιολογήσεως αποσαφηνίζεται, όσον αφορά τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων των θεσμικών οργάνων, των λοιπών οργάνων και των οργανισμών της Ένωσης, στο άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και στο άρθρο 149, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.
- 33 Επομένως, στην περίπτωση των διαγωνιζομένων των οποίων η προσφορά απορρίφθηκε πριν από το στάδιο της ενάρξεως του διαγωνισμού, από το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να γνωστοποιεί στους εν λόγω διαγωνιζομένους τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς τους. Επιπλέον, το άρθρο 149, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορίζει ότι οι ίδιοι οι διαγωνιζόμενοι μπορούν να λάβουν συμπληρωματικές πληροφορίες για τους λόγους απορρίψεως, υποβάλλοντας γραπτώς σχετικό αίτημα με επιστολή, τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.
- 34 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τον λόγο απορρίψεως της προσφοράς της, ήτοι την αδυναμία στην οποία η επιτροπή αποσφράγισης περιήλθε όσον αφορά την κατοχύρωση της εμπιστευτικότητας της προσφοράς αυτής, λόγω του ότι, αφενός, μόνο ένα επικάλυμμα των φακέλων είχε σφραγισθεί σύμφωνα με τις προδιαγραφές της προκηρύξεως και, αφετέρου, λόγω του ότι οι φάκελοι αυτοί βρέθηκαν σχισμένοι μέχρι σημείου ώστε ήσαν εντελώς ανοικτοί (βλ. σκέψεις 8, 10 και 11 ανωτέρω).

- 35 Οι πληροφορίες αυτές αποδείχθηκαν λίαν επαρκείς προκειμένου να παρασχεθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της και να βάλει κατά των λόγων αυτών επί της ουσίας, όπως έπραξε στο πλαίσιο των τεσσάρων πρώτων λόγων ακυρώσεως που προέβαλε με την υπό κρίση προσφυγή.
- 36 Εξάλλου, από ανάγνωση της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο ουδόλως θεμελίωσε την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας επί των λόγων για τους οποίους οι φάκελοι, οι οποίοι βρίσκονταν στο εσωτερικό τμήμα του εξωτερικού φακέλου τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας, ήσαν, όπως τους βρήκε η επιτροπή αποσφράγισης, σχισμένοι. Υπό τις συνθήκες αυτές, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο δεν ήταν υποχρεωμένο να της παραθέσει τους λόγους αυτούς, ως προς τους οποίους δεν έχει αποδειχθεί, εξάλλου, ότι το Κοινοβούλιο ήταν εν γνώσει αυτών.
- 37 Ομοίως, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη, το Κοινοβούλιο δεν ήταν, πέραν τούτου, υποχρεωμένο, προκειμένου να εκπληρώσει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, να παράσχει λεπτομερείς απαντήσεις στις πολυάριθμες ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή που τέθηκαν επ' ευκαιρία των δύο συνεδριάσεων που διοργάνωσε κατόπιν αιτήματος της προσφεύγουσας (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω).
- 38 Τέλος, η εχθρότητα την οποία, κατά την προσφεύγουσα, επέδειξαν εν προκειμένω οι υπάλληλοι του Κοινοβουλίου ουδόλως απεδείχθη και, εν πάση περιπτώσει, δεν ασκεί επιρροή από πλευράς του ζητήματος αν το Κοινοβούλιο της γνωστοποίησε, με επαρκή σαφήνεια και ακρίβεια, τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της.
- 39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβλήθηκε με την προσφυγή και ο οποίος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως, πρέπει να απορριφθεί.

B — Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής και της προκηρύξεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

α) Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

- 40 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που προβλήθηκε με την προσφυγή, αντλείται από το ότι, στο μέτρο που η προσφορά απορρίφθηκε ήδη κατά την αποσφράγιση, λόγω παραβάσεως της υποχρέωσεως τηρήσεως της εμπιστευτικότητας, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τη σχετική κανονιστική ρύθμιση, ήτοι το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, το άρθρο 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής και το σημείο 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως. Ο λόγος αυτός διαρθρώνεται, κατ' ουσίαν, σε τρία σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εμπιστευτικότητα της προσφοράς ήταν κατοχυρωμένη μέχρι το χρονικό σημείο της αποσφράγισης των προσφορών από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών. Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση να υποβάλει την προσφορά σε διπλό φάκελο. Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση τις αιτιάσεις επί των οποίων στηρίχθηκε το Κοινοβούλιο, στην προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου να εκτιμήσει ότι δεν ήταν δυνατό να κατοχυρωθεί η εμπιστευτικότητα της προσφοράς. Στο πλαίσιο του εν λόγω τρίτου σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει, επικουρικώς, ένσταση περί ανεφαρμόστου του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως, για την περίπτωση κατά την οποία οι διατάξεις αυτές θα ερμηνεύονταν ως έχουσες το περιεχόμενο που τους προσέδωσε το Κοινοβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Ως προς την τήρηση της εμπιστευτικότητας της προσφοράς

- 41 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, οι οποίες απαιτούν όπως οι προσφορές των διαγωνιζομένων αποτελούν αντικείμενο γνήσιου ανταγωνισμού και όπως προστατεύεται το απόρρητο του περιεχομένου τους έως την ταυτόχρονη αποσφράγισή τους, τηρήθηκαν πλήρως εν προκειμένω. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η προσφορά απορρίφθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων.
- 42 Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο εσφαλμένως εκτίμησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η εμπιστευτικότητα της προσφοράς δεν ήταν κατοχυρωμένη.
- 43 Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, η εμπιστευτικότητα της προσφοράς ήταν κατοχυρωμένη μέχρι το χρονικό σημείο της αποσφράγισης του εξωτερικού φακέλου από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών, καθόσον δεν αμφισβητείται ότι ο φάκελος αυτός ήταν απολύτως κλειστός μέχρι το χρονικό σημείο κατά το οποίο η εν λόγω επιτροπή τον αποσφράγισε.
- 44 Δεύτερον, μεταξύ της παραλαβής του φακέλου που μεταφέρθηκε από τον μεταφορέα και της αποσφράγισης του εξωτερικού φακέλου από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών, η προσφορά ήταν διαρκώς υπό την επίβλεψη του Κοινοβουλίου. Συναφώς, από τις δηλώσεις του ίδιου του Κοινοβουλίου προκύπτει ότι η προσφορά τοποθετήθηκε σε κλειστή αίθουσα, η πρόσβαση στην οποία απαγορευόταν σε οποιοδήποτε μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο και ότι η εν λόγω προσφορά ήταν υπό διαρκή επιτήρηση.
- 45 Τρίτον, δεν αμφισβητείται ότι ο εξωτερικός φάκελος του μεταφορέα έφθασε άθικτος στο Κοινοβούλιο, λαμβανομένου υπόψη ότι η υπηρεσία αλληλογραφίας του εν λόγω θεσμικού οργάνου δεν αποδέχεται φθαρμένους φακέλους.
- 46 Τέταρτον, η μόνη πραγματικά εμπιστευτική πληροφορία, η οποία περιέχεται στις προσφορές, είναι η τιμή. Πάντως, το στοιχείο αυτό εξακολουθούσε να μην είναι γνωστό στο Κοινοβούλιο μέχρι την αποσφράγιση της προσφοράς.
- 47 Κατά την προσφεύγουσα, οι περιστάσεις αυτές, στο σύνολό τους, καταδεικνύουν ότι εσφαλμένως το Κοινοβούλιο εκτίμησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η εμπιστευτικότητα της προσφοράς δεν ήταν κατοχυρωμένη και απέρριψε, για τον λόγο αυτό, την ως άνω προσφορά χωρίς να την εξετάσει.

Ως προς την υποχρέωση διαβιβάσεως της προσφοράς σε διπλό φάκελο και ως προς την έκταση της υποχρέωσης σφραγίσεως του εξωτερικού φακέλου

- 48 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση υποβολής της προσφοράς σε διπλό φάκελο, όπως αυτή προκύπτει από την εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση.
- 49 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα φρονεί ότι τήρησε τις προδιαγραφές του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως, καθόσον η προσφορά και τα δύο αντίγραφα της τοποθετήθηκαν σε σφραγισμένους φακέλους σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές και καθόσον το σύνολο των φακέλων αυτών τοποθετήθηκε σε εξωτερικό φάκελο τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας.
- 50 Κατά την προσφεύγουσα, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το Κοινοβούλιο με το υπόμνημα αντικρούσεως, οι υποχρεώσεις, τις οποίες υπέχουν οι διαγωνιζόμενοι, όσον αφορά τη σφράγιση των φακέλων δεν προκύπτουν σαφώς από την προκήρυξη, λαμβανομένου υπόψη ότι η έννοια αυτή δεν ορίζεται με επαρκή ακρίβεια στην εν λόγω προκήρυξη.

- 51 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα τονίζει ότι, κατά το έτος 2011, μετέσχε σε τρεις άλλους διαγωνισμούς στο πλαίσιο των οποίων ίσχυαν πανομοιότυπες προϋποθέσεις αποστολής της αλληλογραφίας. Πάντως, καμία από τις προσφορές αυτές δεν απορρίφθηκε λόγω ελλείψεως εμπιστευτικότητας. Κατά την προσφεύγουσα, τούτο επιρρωννύει την έλλειψη ακρίβειας των όρων «σφραγισμένος φάκελος», η δε απόρριψη της προσφοράς της εν προκειμένω συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως.
- 52 Ειδικότερα, από την προκήρυξη δεν προκύπτει σαφώς ότι, οσάκις ο διαγωνιζόμενος αποφασίζει να κάνει χρήση των υπηρεσιών ιδιώτη μεταφορέα, ο εξωτερικός φάκελος, τον οποίο παρέχει ο εν λόγω μεταφορέας, πρέπει να θεωρείται ως αυτοκόλλητος φάκελος κατά την έννοια της κανονιστικής ρυθμίσεως και να αποτελεί αντικείμενο σφραγίσεως μέσω της παραθέσεως μιας υπογραφής σε κολλητική ταινία.

Ως προς τη βασιμότητα των λόγων που ελήφθησαν υπόψη με την προσβαλλόμενη απόφαση

- 53 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση τη βασιμότητα των τριών αιτιάσεων που ελήφθησαν υπόψη από το Κοινοβούλιο προς στήριξη της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ. σκέψεις 8 και 11 ανωτέρω).

– Επί της σφραγίσεως του εξωτερικού φακέλου

- 54 Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο εσφαλμένως επισήμανε ότι «ο εξωτερικός φάκελος του μεταφορέα ήταν μεν κλειστός, αλλά όχι σφραγισμένος».
- 55 Ευθύς εξαρχής, η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν αμφισβητείται ότι ο εξωτερικός φάκελος, τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας, όντως εξασφάλισε την προστασία της εμπιστευτικότητας της προσφοράς, καθόσον παρέμεινε άθικτος μέχρι την αποσφράγιση του από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών. Επομένως, οι σκοποί του άρθρου 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού δεν εθίγησαν.
- 56 Εν συνεχεία, κατά την προσφεύγουσα, οι εξωτερικοί φάκελοι, τους οποίους παρέσχε ο μεταφορέας, είναι κατασκευασμένοι από πλαστικό και έχουν σφραγισθεί με ένα σύστημα κλεισίματος που κατοχυρώνει ότι δεν είναι δυνατό να ανοίγονται, χωρίς να καταστρέφονται. Επομένως, δεν πρόκειται για αυτοκόλλητους φακέλους κατά την έννοια του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως και, κατά συνέπεια, οι προδιαγραφές που αφορούν, αφενός, την καταχώριση μιας υπογραφής εγκαρσίως σε σχέση με το κλείσιμο του φακέλου και, αφετέρου, την τοποθέτηση μιας πρόσθετης κολλητικής ταινίας, που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές στην περίπτωση των αυτοκόλλητων φακέλων, δεν τυγχάνουν εφαρμογής επί του φακέλου τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας εν προκειμένω.
- 57 Επιπλέον, έστω και αν γινόταν δεκτό —στοιχείο το οποίο αμφισβητεί η προσφεύγουσα— ότι ο φάκελος, τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας, θα πρέπει να θεωρηθεί ως αυτοκόλλητος φάκελος κατά την έννοια του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι το σύστημα κλεισίματος του φακέλου αυτού παρέχει, από την άποψη της εμπιστευτικότητας του περιεχομένου του, εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που κατοχυρώνει η καταχώριση, εγκαρσίως, μιας υπογραφής και η τοποθέτηση μιας πρόσθετης κολλητικής ταινίας σε έναν κοινό αυτοκόλλητο φάκελο. Υπό τις συνθήκες αυτές, η καταχώριση της υπογραφής εκπροσώπου της προσφεύγουσας κάτω από την κολλητική ταινία δεν θα προσέδιδε κανένα πρόσθετο όφελος όσον αφορά την εμπιστευτικότητα της προσφοράς.
- 58 Τέλος, επικουρικώς, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα προβάλλει ένσταση περί ανεφαρμόστου των διατάξεων του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής, οι οποίες επαναλαμβάνονται στο σημείο 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως, για την περίπτωση κατά την

οποία οι εν λόγω διατάξεις θα ερμηνεύονταν υπό την έννοια ότι παραβιάστηκαν εν προκειμένω, λόγω μη θέσεως, επί του φακέλου τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας, της υπογραφής του εκπροσώπου της προσφεύγουσας κάτω από την πρόσθετη κολλητική ταινία.

59 Προς στήριξη της ως άνω ενστάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τέτοιες απαιτήσεις βαίνουν πέραν του αναγκαίου μέτρου για την κατοχύρωση της εμπιστευτικότητας των προσφορών. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, οι εν λόγω απαιτήσεις βαίνουν πέραν αυτού που απαιτείται από το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού και συνιστούν παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

60 Συνεπώς, κατά την προσφεύγουσα, το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει να αναγνωρίσει ότι η προσφορά πληρούσε τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

– Επί της υποχρέωσης αποστολής της προσφοράς σε διπλό φάκελο

61 Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο, το οποίο επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι «οι φάκελοι που βρίσκονταν στο εσωτερικό [...] αποτελούσαν τη μοναδική δεσμίδα συσκευασίας που παρέσχε ο διαγωνιζόμενος» (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), αβασίμως προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι παρέσχε μόνον τους εσωτερικούς φακέλους στους οποίους είχαν τοποθετηθεί το πρωτότυπο και τα αντίγραφα της προσφοράς. Συγκεκριμένα, καίτοι ο εξωτερικός φάκελος δόθηκε στην προσφεύγουσα από έναν μεταφορέα, εντούτοις, κατόπιν πρωτοβουλίας της προσφεύγουσας, το δέμα στο σύνολό του, το οποίο αποτελείτο από τον εξωτερικό φάκελο, τους εσωτερικούς φακέλους και τα έγγραφα που περιείχαν την προσφορά, απεστάλη στο Κοινοβούλιο. Κατά συνέπεια, το σύνολο των στοιχείων που συνέθεταν το δέμα θα πρέπει να θεωρηθεί ότι προέρχεται από την προσφεύγουσα.

– Επί της καταστάσεως των εσωτερικών φακέλων

62 Τρίτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η αιτίαση ότι, «[δεδομένου ότι] οι φάκελοι που βρίσκονταν στο εσωτερικό [ήσαν] σχισμένοι σε πολύ μεγάλο βαθμό, μέχρι σημείου ώστε ήσαν εντελώς ανοικτοί [...] το Κοινοβούλιο εκτίμησε ότι η εμπιστευτικότητα δεν ήταν κατοχυρωμένη και, κατά συνέπεια, απέρριψε την προσφορά» (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), δικαιολογεί την απόρριψη της προσφοράς χωρίς εξέταση αυτής.

63 Ευθύς εξαρχής, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται μόνον στις δηλώσεις του Κοινοβουλίου, επαφίεται δε, ως προς την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών, στην ευθυκρίσια του Γενικού Δικαστηρίου.

64 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, έστω και αν γίνει δεκτό ότι οι εσωτερικοί φάκελοι βρέθηκαν σχισμένοι κατά την αποσφράγιση των προσφορών, ούτε η εμπιστευτικότητα ούτε η ακεραιότητα των εγγράφων που συνέθεταν την προσφορά ετίθεντο εν αμφιβόλω, εφόσον αυτές προστατεύονταν μέχρι τότε από τον εξωτερικό φάκελο ο οποίος παρέμεινε άθικτος μέχρι την επέμβαση της επιτροπής αποσφράγισης των προσφορών. Επομένως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το γεγονός ότι οι εσωτερικοί φάκελοι βρέθηκαν σχισμένοι, ενώ η ακεραιότητα του εξωτερικού φακέλου δεν ετίθετο εν αμφιβόλω, δεν παρείχε τη δυνατότητα στο Κοινοβούλιο να αποκλείσει την προσφορά χωρίς να την εξετάσει.

β) Επιχειρήματα του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής

65 Το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

2. Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 66 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα θέτει εν αμφιβόλω, αφενός, το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη από το Κοινοβούλιο προς στήριξη της προσβαλλομένης αποφάσεως καθώς και, αφετέρου, την εκτίμηση ότι τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά, εάν απεδεικνύοντο, δικαιολογούσαν την απόρριψη της προσφοράς της κατ' εφαρμογήν του άρθρου 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι οι διατάξεις αυτές παραβιάστηκαν εν προκειμένω.
- α) Ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη με την προσβαλλόμενη απόφαση
- 67 Λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της ως άνω αμφισβήτησεως, πρέπει, πρώτον, να εξετασθεί το ζήτημα αν η προσφεύγουσα είναι σε θέση να αποδείξει ότι το Κοινοβούλιο θεμελίωσε την προσβαλλόμενη απόφαση σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 1999, C-390/95 P, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-769, σκέψη 29, και της 27ης Οκτωβρίου 2011, C-47/10 P, Αυστρία κατά Scheucher-Fleisch κ.λπ., Συλλογή 2011, σ. I-10707, σκέψεις 57 και 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 68 Συναφώς, όπως επιβεβαίωσε, εξάλλου, η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν αμφισβητείται ότι η προσφορά της προσφεύγουσας απετελείτο από το πρωτότυπο και από δύο αντίγραφα και ότι καθένα από τα έγγραφα αυτά τοποθετήθηκε σε αυτοκόλλητο φάκελο από χαρτί τύπου «kraft», του οποίου η πτυχή σφραγίσθηκε με καταχώριση, εγκαρσίως, της υπογραφής του διευθυντή της προσφεύγουσας, η οποία επικαλύπτετο από πρόσθετη αυτοκόλλητη ταινία. Επίσης, δεν αμφισβητείται ότι οι εν λόγω τρεις σφραγισμένοι φάκελοι τοποθετήθηκαν σ' έναν ενιαίο εξωτερικό φάκελο, τον οποίο παρέσχε η εταιρία ταχυδιανομής. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι ο ως άνω εξωτερικός φάκελος περιήλθε στις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου άθικτος και ότι ο φάκελος αυτός, ο οποίος είχε κλεισθεί με μια αυτοκόλλητη πτυχή, δεν είχε σφραγισθεί με καταχώριση της υπογραφής του διευθυντή της προσφεύγουσας εγκαρσίως επί πρόσθετης αυτοκόλλητης ταινίας. Τα ως άνω πραγματικά περιστατικά στο σύνολό τους, τα οποία ούτε αμφισβητούνται από την προσφεύγουσα ούτε έρχονται σε αντίφαση με κανένα έγγραφο της δικογραφίας, πρέπει να θεωρηθούν αποδεδειγμένα.
- 69 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα υπενθύμισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν ήταν σε θέση να επιβεβαιώσει ότι, όπως επισήμανε το Κοινοβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι τρεις εσωτερικοί φάκελοι «ήσαν σχισμένοι σε πολύ μεγάλο βαθμό, μέχρι σημείου ώστε ήσαν εντελώς ανοικτοί», όταν η επιτροπή αποσφράγισης προέβη στην αποσφράγιση του εξωτερικού φακέλου.
- 70 Η ως άνω μνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως αποτελεί επανάληψη των πρακτικών που συνέταξε η επιτροπή αποσφράγισης, συγκείμενη από υπάλληλους του Κοινοβουλίου που υπάγονται σε διάφορες υπηρεσίες καθώς και από έναν υπάλληλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μετά το πέρας της συνεδριάσεως κατά την οποία, παρουσία δύο διαγωνιζομένων, αποσφραγίσθηκε το σύνολο των προσφορών που κατατέθηκαν στο πλαίσιο της επίμαχης εν προκειμένω διαδικασίας αναθέσεως. Πρέπει να υπομνησθεί, επίσης, ότι η προσφεύγουσα, η οποία είχε τη δυνατότητα να αποστείλει εκπρόσωπό της κατά την αποσφράγιση των προσφορών, δεν παρέστη στην ως άνω συνεδρίαση.

- 71 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να θέτει εν αμφιβόλω, εκ πρώτης όψεως, το αληθές των σχετικών με τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεων που μνημονεύθηκαν στα πρακτικά που συνέταξε η επιτροπή αποσφράγισης. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι εν λόγω διαπιστώσεις, οι οποίες δεν διαψεύδονται από κανένα έγγραφο της δικογραφίας, πρέπει να θεωρηθούν αποδεδειγμένες.
- 72 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά αποδείχθηκαν, ήσαν ικανά να δικαιολογήσουν την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας, στοιχείο το οποίο καθιστά αναγκαία, δεύτερον, την αποσαφήνιση του περιεχομένου των εφαρμοστέων εν προκειμένω κανόνων, ως προς τους οποίους η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη σαφήνεια αυτών και, εν μέρει, τη νομιμότητα αυτών.

β) Επί των εφαρμοστέων κανόνων

Επί του περιεχομένου των κανόνων που έτυχαν εφαρμογής στο πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 73 Αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, οι υποχρεώσεις που υπείχαν οι διαγωνιζόμενοι, οι οποίοι έλαβαν μέρος στον επίμαχο εν προκειμένω διαγωνισμό, στον τομέα της αποστολής της προσφοράς τους απέρρεαν σαφώς από το σημείο 2, παράγραφοι 2 και 4, της προκηρύξεως, των οποίων οι διατάξεις επανελήφθησαν στις σκέψεις 2 και 3 ανωτέρω.
- 74 Επομένως, πρώτον, οι διαγωνιζόμενοι είχαν την ευχέρεια είτε να καταθέσουν αυτοπροσώπως την προσφορά τους ιδιοχείρως στην υπηρεσία αλληλογραφίας του Κοινοβουλίου είτε να αποστείλουν την προσφορά τους μέσω ταχυδρομείου ή μέσω εταιρίας μεταφορών (σημείο 2, παράγραφος 2, της προκηρύξεως). Δεύτερον, οι προσφορές έπρεπε να περιέλθουν στο Κοινοβούλιο μέσα σε διπλό σφραγισμένο φάκελο, λαμβανομένου υπόψη ότι κάθε φάκελος έπρεπε να φέρει ένδειξη της αποδέκτριας υπηρεσίας, τα στοιχεία αναφοράς του διαγωνισμού και την ένδειξη «[...] να μην ανοιχθεί [...]» (σημείο 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της προκηρύξεως). Τρίτον, σε περίπτωση χρήσεως αυτοκόλλητων φακέλων, αυτοί έπρεπε να είναι σφραγισμένοι, δηλαδή «να κλείνονται με κολλητική ταινία η οποία φέρει εγκάρσια την υπογραφή του αποστολέα», λαμβανομένου υπόψη ότι η εν λόγω υπογραφή έπρεπε να είναι ιδιόχειρη ή να συνοδεύεται από τη σφραγίδα της επιχειρήσεως (σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως). Τέταρτον, οι διαγωνιζόμενοι θεωρούνταν, καταρχήν, υπεύθυνοι για την κατάσταση στην οποία επρόκειτο να παραληφθούν οι φάκελοι που περιείχαν την προσφορά τους και, κατά συνέπεια, καλούνταν να επιδείξουν «ιδιαιτέρη φροντίδα για την ποιότητα των χρησιμοποιούμενων φακέλων» (σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως). Πέμπτον, το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως προέβλεπε ρητώς ότι «οποιαδήποτε προσφορά δεν [κατοχύρωνε] την εμπιστευτικότητα του περιεχομένου της μέχρι την αποσφράγιση όλων των προσφορών [επρόκειτο να] απορρίπτεται αυτομάτως».
- 75 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από τις διατάξεις της προκηρύξεως, οι οποίες επανελήφθησαν στη σκέψη 74 ανωτέρω, προκύπτει σαφώς και απερίφραστα ότι οι προσφορές έπρεπε να τοποθετούνται σε δύο φακέλους και ότι, εάν οι φάκελοι αυτοί ήσαν αυτοκόλλητοι, αμφότεροι έπρεπε να είναι σφραγισμένοι. Ως προς την έννοια της τελευταίας αυτής εκφράσεως, από την προκήρυξη προκύπτει εξίσου σαφώς ότι η έκφραση αυτή είχε την έννοια ότι οι δύο φάκελοι θα πρέπει να είναι κλειστοί και ότι η υπογραφή εντεταλμένου εκπροσώπου του διαγωνιζομένου θα πρέπει να τίθεται επί εκάστου των φακέλων αυτών, εγκαρσίως της πτυχής και επί πρόσθετης αυτοκόλλητης ταινίας.
- 76 Επομένως, προκειμένου να εκπληρώνει τις προβλεπόμενες από την προκήρυξη υποχρεώσεις, ένας διαγωνιζόμενος, ο οποίος είχε λάβει την απόφαση να κάνει χρήση των υπηρεσιών ενός μεταφορέα, διέθετε ευχέρεια επιλογής μεταξύ δύο εναλλακτικών λύσεων, δηλαδή μπορούσε, εάν τα χαρακτηριστικά του φακέλου του μεταφορέα του επέτρεπαν να χρησιμοποιήσει τον εν λόγω φάκελο

ως δεύτερο εξωτερικό φάκελο, στοιχείο το οποίο θα είχε ως συνέπεια ότι ο εν λόγω φάκελος θα έπρεπε να σφραγισθεί διά της καταχωρίσεως μιας υπογραφής εγκαρσίως επί πρόσθετης κολλητικής ταινίας, είτε, αφενός, να παραθέσει το σύνολο των απαιτούμενων ενδείξεων επί του φακέλου του μεταφορέα και να χρησιμοποιήσει μόνον έναν εσωτερικό φάκελο που να περιέχει την προσφορά, είτε, αφετέρου, μπορούσε να τοποθετήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του σε δύο σφραγισμένους φακέλους φέροντες τις απαιτούμενες ενδείξεις και, εν συνεχεία, να τοποθετήσει τον εν λόγω διπλό φάκελο μέσα στον εξωτερικό φάκελο του μεταφορέα, εξωτερικό φάκελο ο οποίος, υπό τις συνθήκες αυτές, είναι δυνατό να μην είναι σφραγισμένος και να μην περιλαμβάνει το σύνολο των απαιτούμενων ενδείξεων.

- 77 Αντιθέτως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ερμηνεία της προσφεύγουσας ότι ο εξωτερικός φάκελος του μεταφορέα, καίτοι δεν ήταν σφραγισμένος κατά την έννοια που υπομνήσθηκε ανωτέρω, έπρεπε να θεωρηθεί ότι αποτελούσε έναν εκ των δύο φακέλων που απαιτούνταν από την προκήρυξη και ότι τηρούσε τις απαιτήσεις του σημείου 2, παράγραφος 4, της εν λόγω προκηρύξεως. Συγκεκριμένα, έστω και αν υποθεθεί, όπως διατείνεται και η προσφεύγουσα, ότι το σύστημα κλεισίματος των φακέλων, τους οποίους παρέχει ένας μεταφορέας, προσφέρει ισοδύναμες εγγυήσεις, από την άποψη της προστασίας της εμπιστευτικότητας του περιεχομένου τους, με τη σφράγιση που απαιτείται από την προκήρυξη, γεγονός παραμένει ότι, εφόσον ένας διαγωνιζόμενος έχει παραβεί τη σαφή, ακριβή και ανεπιφύλακτη υποχρέωση, η οποία προκύπτει από την προκήρυξη, να αποστείλει την προσφορά του με διπλό σφραγισμένο φάκελο, ο εν λόγω διαγωνιζόμενος πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν έχει συμμορφωθεί προς τις προδιαγραφές που επιβάλλονται σε όλους τους διαγωνιζόμενους που έχουν αποφασίσει να υποβάλουν προσφορά στο πλαίσιο της επίμαχης εν προκειμένω διαδικασίας αναθέσεως.
- 78 Πάντως, η παράβαση και μόνον των ως άνω σαφών προδιαγραφών της προκηρύξεως παρείχε τη δυνατότητα στο Κοινοβούλιο να απορρίπτει κάθε μη συμμορφωθείσα προς αυτές προσφορά και μάλιστα υποχρέωνε το εν λόγω θεσμικό όργανο προς τούτο, δυνάμει του σημείου 2, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, της εν λόγω προκηρύξεως, σε περίπτωση που, επιπλέον, αυτό εκτιμούσε ότι δεν ήταν δυνατό να κατοχυρωθεί η εμπιστευτικότητα της προσφοράς αυτής μέχρι την ταυτόχρονη αποσφράγιση όλων των προσφορών.
- 79 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα δύο πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αντιστοίχως, ότι, εν πάση περιπτώσει, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες απέστειλε την προσφορά της παρείχαν ισοδύναμες εγγυήσεις, από την άποψη της εμπιστευτικότητας, με αυτές που θα προέκυπταν από αυστηρή εφαρμογή των προβλεπομένων από την προκήρυξη υποχρεώσεων και ότι, λόγω ελλείψεως σαφήνειας των διατάξεων της προκηρύξεως, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αυτή προέβη σε ταχυδρομική αποστολή με διπλό σφραγισμένο φάκελο.

Επί της δυνατότητας εφαρμογής, εν προκειμένω, του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής και του σημείου 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως

- 80 Ωστόσο, στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της υποχρέωσης αυτής και, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα εφαρμογής, εν προκειμένω, των διατάξεων του σημείου 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο της προκηρύξεως και του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.
- 81 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, καίτοι το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως, προβλέποντας ότι οι προσφορές πρέπει να αποστέλλονται με διπλό σφραγισμένο φάκελο, επαναλαμβάνει, χωρίς να αποκλίνει από αυτές, τις σχετικές με τη σφράγιση των αυτοκόλλητων φακέλων προδιαγραφές που εμφανίζονται στο άρθρο 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής, μόνον η πρώτη από τις δύο αυτές διατάξεις έτυχε απευθείας εφαρμογής εν προκειμένω. Ωστόσο, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση που της τέθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιβεβαίωσε ότι η ένσταση περί ανεφαρμόστου, την οποία προέβαλε

προς στήριξη του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αφορούσε τόσο το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως όσο και το άρθρο 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.

- 82 Χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του ζητήματος αν η προσφεύγουσα μπορεί λυσιτελώς να προβάλει, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, ένσταση περί ανεφαρμόστου του άρθρου 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής, το οποίο εφαρμόστηκε μόνον εμμέσως εν προκειμένω (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1966, 32/65, Ιταλία κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 429, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. II-6255, σκέψεις 206 έως 210 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), αρκεί η διαπίστωση ότι η ένσταση αυτή, η οποία στηρίζεται στην προβαλλόμενη έλλειψη νομιμότητας των διατάξεων αυτών υπό το πρίσμα του άρθρου 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού και της αρχής της αναλογικότητας, στερείται παντελώς ερείσματος.
- 83 Συγκεκριμένα, πρώτον, το άρθρο 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως περιορίζονται στο να αποσαφηνίσουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η απαιτούμενη από το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού επιταγή εμπιστευτικότητας των προσφορών μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι κατοχυρωμένη. Όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, το άρθρο 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής συμπληρώνει το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού χωρίς να αντιφάσκει προς αυτό. Αντιθέτως, αν γινόταν δεκτή η άποψη της προσφεύγουσας ότι το άρθρο 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής παραβιάζει το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού διότι θέτει προϋποθέσεις οι οποίες δεν προβλέπονται από το τελευταίο αυτό άρθρο, τούτο θα κατέληγε στο να αμφισβητείται, για λόγους αρχής, η νομιμότητα του συνόλου των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής, καθόσον αυτοί έχουν ακριβώς ως αντικείμενο την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση των βασικών κανόνων που εκτίθενται στον δημοσιονομικό κανονισμό.
- 84 Δεύτερον, το άρθρο 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως δεν αντιβαίνουν ούτε προς τη γενική αρχή της αναλογικότητας. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, οι πράξεις των οργάνων της Ένωσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, εξυπακουμένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσοτέρων καταλλήλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο δεσμευτικό μέτρο και ότι τα προβλήματα που δημιουργεί δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ. αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3305, σκέψη 411, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, T-75/06, Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-2081, σκέψη 223 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 85 Πάντως, η υποχρέωση που προβλέπεται από το άρθρο 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και από το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως παρέχει τη δυνατότητα να θεωρηθεί κατοχυρωμένη η εμπιστευτικότητα των προσφορών που η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών ευρίσκει σε δύο άθικτους σφραγισμένους φακέλους. Επομένως, ο κανόνας αυτός συμβάλλει στην ενίσχυση της ασφαλείας δικαίου, αποκλείοντας κάθε κίνδυνο αυθαίρετης εκτιμήσεως κατά την αποσφράγιση των προσφορών, συνεπάγεται δε αμελητέο οριακό κόστος από την άποψη των οικονομικών και τεχνικών μέσων, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των εξόδων που επισύρει η προετοιμασία μιας προσφοράς. Συνεπώς, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι μια τέτοια υποχρέωση συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 86 Επομένως, η ένσταση περί ανεφαρμόστου, την οποία προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί της βασιμότητας του αποκλεισμού της προσφοράς της προσφεύγουσας

- 87 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο, αφού διαπίστωσε ευλόγως ότι η προσφεύγουσα δεν είχε συμμορφωθεί προς την υποχρέωση να αποστείλει την προσφορά της με διπλό σφραγισμένο φάκελο, ορθώς απέρριψε την εν λόγω προσφορά.
- 88 Καμία εκ των αντιρρήσεων, τις οποίες διατύπωσε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, δεν είναι ικανή να αναιρέσει την ως άνω εκτίμηση.
- 89 Πρώτον, δεν αμφισβητείται, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 68 ανωτέρω, ότι η προσφεύγουσα, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται, δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση να αποστείλει την προσφορά της με διπλό σφραγισμένο φάκελο, καθόσον, αφενός, η σχετική κανονιστική ρύθμιση προσδιόριζε σαφώς τον τρόπο σφραγίσεως των φακέλων και καθόσον, αφετέρου, ο εξωτερικός φάκελος τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας που επέλεξε η προσφεύγουσα, ο οποίος ήταν αυτοκόλλητος φάκελος όπως προκύπτει από τις φωτογραφίες που επισύναψε η προσφεύγουσα σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής της, δεν ήταν σφραγισμένος.
- 90 Δεύτερον, η αιτίαση, την οποία η προσφεύγουσα αντλεί από το ότι το Κοινοβούλιο, επισημαίνοντας ότι «οι φάκελοι που βρίσκονταν στο εσωτερικό [...] αποτελούσαν τη μοναδική δεσμίδα συσκευασίας που παρέσχε ο διαγωνιζόμενος», αβασίμως προσήψε στην προσφεύγουσα ότι αυτή παρέσχε μόνον τους εσωτερικούς φακέλους στους οποίους είχαν τοποθετηθεί το πρωτότυπο και τα αντίγραφα της προσφοράς, πηγάζει από εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 91 Συγκεκριμένα, στο επίμαχο απόσπασμα της εν λόγω αποφάσεως, το Κοινοβούλιο τόνισε απλώς ότι δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τον εξωτερικό φάκελο, τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας, προκειμένου να εκτιμήσει αν τηρήθηκε η υποχρέωση διαβιβάσεως των προσφορών με διπλό σφραγισμένο φάκελο, εφόσον ο εν λόγω εξωτερικός φάκελος δεν ήταν σφραγισμένος. Πάντως, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 76 ανωτέρω, η προσφεύγουσα, εφόσον δεν προέβη σε σφράγιση του φακέλου τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας, όφειλε, προκειμένου να τηρήσει την προβλεπόμενη από το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρξέως απαίτηση, να τοποθετήσει την προσφορά της σε διπλό σφραγισμένο φάκελο εντός του φακέλου του μεταφορέα.
- 92 Τρίτον, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 71 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί αποδεδειγμένο, παρά τις όποιες αμφιβολίες της προσφεύγουσας επ' αυτού, ότι οι εσωτερικοί φάκελοι βρέθηκαν σχισμένοι σε μεγάλη ένταση κατά την αποσφράγιση των προσφορών.
- 93 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι το γεγονός αυτό δεν παρείχε τη δυνατότητα στο Κοινοβούλιο να απορρίψει την προσφορά της είναι απορριπτέα ως αλυσιτελής, εφόσον από τις εκτιμήσεις που εκτέθηκαν στη σκέψη 77 ανωτέρω προκύπτει ότι η παράβαση της απαιτήσεως περί της αποστολής των προσφορών με σφραγισμένο διπλό φάκελο αρκούσε για να δικαιολογήσει την ως άνω απόρριψη.
- 94 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να γίνει δεκτή η διαπίστωση του Κοινοβουλίου ότι, καίτοι ο εξωτερικός φάκελος φαινόταν άθικτος κατά το χρονικό σημείο της αποσφράγισης των προσφορών, το γεγονός και μόνον ότι οι εσωτερικοί φάκελοι βρέθηκαν σε μεγάλη έκταση σχισμένοι αρκούσε για να τεθεί εν αμφιβόλω η εμπιστευτικότητα της προσφοράς της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, είχε επιστηθεί η προσοχή των διαγωνιζομένων στο ειδικό αυτό ζήτημα με το σημείο 2, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της προκηρξέως, όπου είχε τονιστεί ότι η ακεραιότητα των χρησιμοποιούμενων φακέλων θεωρείτο ως εγγύηση τόσο της εμπιστευτικότητας όσο και της ακεραιότητας του περιεχομένου των προσφορών.
- 95 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η προσφορά της απορρίφθηκε κατά παράβαση της εφαρμοστέας κανονιστικής ρυθμίσεως και ότι, κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή είναι απορριπτέος.

Γ — *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας*

1. *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 96 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, προς στήριξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε, ότι το Κοινοβούλιο, απορρίπτοντας την προσφορά της λόγω ελλείψεως εμπιστευτικότητας, ενώ ο εξωτερικός φάκελος ήταν άθικτος, και μη εξετάζοντας τη λήψη κανενός εναλλακτικού μέτρου που να είναι λιγότερο δυσμενές για τα συμφέροντά της, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
- 97 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

2. *Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου*

- 98 Κατά τη νομολογία, όπως ήδη υπομνήσθηκε στη σκέψη 84 ανωτέρω, η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί οι πράξεις των οργάνων της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, εξυπακουσμένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων καταλλήλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο δεσμευτικό μέτρο και ότι τα προβλήματα που δημιουργεί δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ. αποφάσεις Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 84 ανωτέρω, σκέψη 411, και Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 84 ανωτέρω, σκέψη 223, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 99 Ευθύς εξαρχής, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 145 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής συνιστά πρόσκομμα για την αποσφράγιση των προσφορών που δεν τηρούν τις προδιαγραφές του άρθρου 143 των εν λόγω λεπτομερών κανόνων εφαρμογής. Πάντως, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 81 ανωτέρω, το σημείο 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως, ως προς το οποίο διαπιστώθηκε, στο πλαίσιο της αναλύσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι οι προδιαγραφές του παραβιάσθηκαν εν προκειμένω, επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 143, τρίτο εδάφιο, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής. Επομένως, το Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να προβεί σε αποσφράγιση της προσφοράς της προσφεύγουσας, διότι άλλως θα παρέβαινε το άρθρο 145 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.
- 100 Επιπλέον, όπως διαπιστώθηκε, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, στη σκέψη 78 ανωτέρω, το Κοινοβούλιο μπορούσε να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας εφόσον είχε διαπιστώσει ότι δεν είχε τηρηθεί η υποχρέωση αποστολής των προσφορών με διπλό φάκελο και το εν λόγω θεσμικό όργανο ήταν μάλιστα υποχρεωμένο να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο σε περίπτωση που η εμπιστευτικότητα της ως άνω προσφοράς του έδιδε την εντύπωση ότι ήταν αμφίβολη. Πάντως, διαπιστώθηκε επίσης, στη σκέψη 94 ανωτέρω, ότι το Κοινοβούλιο βασίμως είχε αμφιβολίες ως προς την εμπιστευτικότητα της προσφοράς της προσφεύγουσας λόγω της καταστάσεως στην οποία ευρέθησαν οι εσωτερικοί φάκελοι.
- 101 Επομένως, για τον διττό αυτό λόγο, το Κοινοβούλιο ήταν υποχρεωμένο να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας. Πάντως, η αρχή της αναλογικότητας, της οποίας το περιεχόμενο υπομνήσθηκε στη σκέψη 98 ανωτέρω, μπορεί να τύχει εφαρμογής μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες ο συντάκτης της βαλλόμενης πράξεως διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως. Δεδομένου ότι τούτο δεν ισχύει εν προκειμένω, έπεται ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η επίκληση της αρχής αυτής είναι αλυσιτελής.
- 102 Επιπλέον, κατά το μέτρο που, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι υποχρεώσεις που της επιβλήθηκαν εν προκειμένω ενέχουν δυσανάλογο χαρακτήρα, αρκεί να υπομνησθεί ότι τα επιχειρήματα που αντλούνται από τον φερόμενο ως δυσανάλογο χαρακτήρα της υποχρεώσεως αποστολής των προσφορών με σφραγισμένο διπλό φάκελο

απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της εκτιμήσεως σχετικά με τη βασιμότητα της ενστάσεως περί ανεφαρμόστου του σημείου 2, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, της προκηρύξεως και του άρθρου 143, παράγραφος 3, των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.

103 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Δ — *Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως*

1. *Επιχειρήματα των διαδίκων*

α) *Επιχειρήματα της προσφεύγουσας*

Επί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

104 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής, είχε μετάσχει σε τέσσερις διαγωνισμούς —μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται αυτός που βρίσκεται στο επίκεντρο της παρούσας διαφοράς— στο πλαίσιο των οποίων ίσχυαν πανομοιότυπες προϋποθέσεις αποστολής της αλληλογραφίας και ότι καμία από τις τρεις άλλες προσφορές, τις οποίες αυτή είχε υποβάλει, δεν είχε απορριφθεί, χωρίς προηγουμένως να εξετασθεί, λόγω αθετήσεως της εμπιστευτικότητας. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η διαφορετική μεταχείριση, της οποίας έτυχε η προσφορά εν προκειμένω, συνιστά διαφορετική μεταχείριση παρόμοιων καταστάσεων, που δεν δικαιολογείται από κανένα αντικειμενικό λόγο. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο των τριών άλλων διαδικασιών στις οποίες αυτή μετέσχε, «ουδεμία παρατήρηση διατυπώθηκε όσον αφορά την κατάσταση των φακέλων από χαρτί τύπου “kraft”, οι οποίοι βρίσκονταν στο εσωτερικό τμήμα του εξωτερικού φακέλου του μεταφορέα», ούτε όσον αφορά τον εξωτερικό φάκελο τον οποίο παρέσχε ο μεταφορέας.

Αίτημα περί λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας

105 Προκειμένου να της παρασχεθεί η δυνατότητα να αποδείξει ότι η περίπτωση της επίμαχης εν προκειμένω προσφοράς είναι πανομοιότυπη με την περίπτωση των τριών άλλων διαγωνισμών στους οποίους μετέσχε, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει διαταγή στο Κοινοβούλιο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει τα πρακτικά που συνέταξαν οι επιτροπές αποσφράγισης που επελήφθησαν των διαγωνισμών GENAFF11, HR/2011/EU και TM11/MT.

β) *Επιχειρήματα του Κοινοβουλίου*

106 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και αντιτίθεται στο αίτημα περί λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας.

2. *Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου*

107 Κατά τη νομολογία, το καθήκον των αναθετουσών αρχών να τηρούν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως αποτελεί τον πυρήνα της κανονιστικής ρυθμίσεως της Ένωσης στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, με σκοπό, ιδίως, την ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού και τη θέσπιση κριτηρίων όσον αφορά την ανάθεση των συμβάσεων που να διασφαλίζουν έναν τέτοιο ανταγωνισμό. Όσον αφορά την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η εν λόγω αρχή επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικά παρόμοιες καταστάσεις και να μην αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο διαφορετικές

καταστάσεις, εκτός αν η αντιμετώπιση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ. απόφαση Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 84 ανωτέρω, σκέψη 236 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2005, C-21/03 και C-34/03, Fabricom, Συλλογή 2005, σ. I-1559, σκέψεις 26 και 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 108 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να απορρίψει την προσφορά της, διότι άλλως θα παραβίαζε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, εφόσον αυτή διατείνεται ότι έχει υποβάλει και άλλες προσφορές υπό πανομοιότυπες προϋποθέσεις και προβάλλει ότι οι εν λόγω άλλες προσφορές δεν απορρίφθηκαν λόγω παραλείψεως αποστολής τους εντός δύο φακέλων αμφοτέρων σφραγισμένων. Επομένως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εν προκειμένω, έτυχε διαφορετικής μεταχειρίσεως στο πλαίσιο παρόμοιας καταστάσεως, χωρίς η διαφορά αυτή να μπορεί να δικαιολογηθεί αντικειμενικά.
- 109 Η γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, ως προς την οποία το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού αποτελεί λεπτομερή κανόνα εφαρμογής της στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, τείνει να έχει εφαρμογή επί των διαγωνιζομένων που μετέχουν σε μια συγκεκριμένη διαδικασία αναθέσεως. Πάντως, όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, αν γινόταν δεκτή η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, τούτο θα κατέληγε, εν προκειμένω, σε παραβίαση της εν λόγω αρχής έναντι των λοιπών διαγωνιζομένων που έχουν υποβάλει προσφορά στο πλαίσιο της επίμαχης εν προκειμένω διαδικασίας αναθέσεως, καθόσον η προσφεύγουσα, η οποία δεν βρισκόταν σε παρόμοια κατάσταση με τη δική τους ως προς την απαίτηση υποβολής της προσφοράς της εντός δύο φακέλων αμφοτέρων σφραγισμένων, θα ετύγχανε της ίδιας μεταχειρίσεως με αυτήν που επιφυλάχθηκε στους ως άνω λοιπούς διαγωνιζομένους.
- 110 Εξάλλου, όσον αφορά το αίτημα της προσφεύγουσας να αντιμετωπισθεί εν προκειμένω κατά παρόμοιο τρόπο με αυτόν κατά τον οποίο αντιμετωπίστηκε στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα όντως έχει αποστείλει και άλλες προσφορές υπό συνθήκες που είναι εξίσου παράτυπες με τις εν προκειμένω, αυτή δεν μπορεί, διά της επικλήσεως της αρχής της ισότητας, να αντλήσει όφελος από την ύπαρξη παρανομίας. Πάντως, από την ανάλυση των δύο πρώτων λόγων της υπό κρίση προσφυγής προκύπτει ότι, σε περίπτωση που ένας διαγωνιζόμενος δεν συμμορφώνεται προς την υποχρέωση αποστολής της προσφοράς του εντός δύο φακέλων αμφοτέρων σφραγισμένων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 143 των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής καθώς και του σημείου 2, παράγραφος 4, της προκηρύξεως, η αναθέτουσα αρχή είναι υποχρεωμένη να απορρίπτει την εν λόγω προσφορά.
- 111 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το αίτημα περί λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, που προέβαλε η προσφεύγουσα και το οποίο, εν πάση περιπτώσει, ουδόλως θα επηρέαζε την εκτίμηση του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.
- 112 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, πρέπει να απορριφθεί.

Ε — Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 113 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά ατομικό μέτρο που είναι δυσμενές γι' αυτή. Επομένως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι έπρεπε να είχε διεξαχθεί προηγούμενη ακρόαση αυτής, κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, πριν να εκδοθεί η εν λόγω απόφαση. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, αν η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών είχε ακούσει τις εξηγήσεις της, η

προσφεύγουσα θα μπορούσε να πείσει την εν λόγω επιτροπή ότι είχε διασφαλισθεί η εμπιστευτικότητα της προσφοράς και η εν λόγω επιτροπή θα μπορούσε να είχε λάβει διαφορετική απόφαση.

114 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

2. Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

115 Ευθύς εξαρχής, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο του τετάρτου προβληθέντος από αυτή λόγου ακυρώσεως, προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εν λόγω απόφαση συνιστά ατομικό μέτρο που ελήφθη εις βάρος της κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Στο μέτρο αυτό, η επιχειρηματολογία της πρέπει επίσης να εξετασθεί υπό το πρίσμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, που αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης.

116 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις ειδικές περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως, σε συνάρτηση μεταξύ άλλων με τη φύση της οικείας πράξεως, το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2013, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, Επιτροπή κατά Kadı, σκέψη 102 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

117 Όσον αφορά τους εφαρμοστέους κανόνες, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο δημοσιονομικός κανονισμός και οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής προβλέπουν τις μορφές που μπορούν να λάβουν οι επαφές μεταξύ των αναθετουσών αρχών και των διαγωνιζομένων και ότι οι διατάξεις αυτές έχουν ως αντικείμενο την κατοχύρωση της προσβάσεως των μετεχόντων στις διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων. Πάντως, καμία διάταξη δεν προβλέπει ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ζητεί την άποψη ενός διαγωνιζόμενου προτού απορρίψει την προσφορά του λόγω μη συμμορφώσεως προς τις προβλεπόμενες από τα σχετικά με τη σύμβαση έγγραφα τυπικές απαιτήσεις, των οποίων η τήρηση ενέχει ουσιώδη χαρακτήρα.

118 Ως προς το ζήτημα αν το προβαλλόμενο από την προσφεύγουσα δικαίωμα ακροάσεως πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα μπορούσε να απορρέει από τη γενική αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, πρέπει να υπομνησθεί ότι η τήρηση της αρχής αυτής πρέπει να κατοχυρώνεται έστω και αν δεν υφίσταται ειδική ρύθμιση, αλλά ότι, για να συνεπάγεται μια τέτοια προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας ακυρότητα, θα έπρεπε, εφόσον δεν υφίστατο αυτή η πλημμέλεια, η διαδικασία να είχε καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα (απόφαση της Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1987, 259/85, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4393, σκέψεις 12 και 13).

119 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί διατύπωση θέσεως επί προσφοράς αποσταλείσας κατόπιν πρωτοβουλίας της προσφεύγουσας και ότι οι λόγοι επί των οποίων στηρίζεται η εν λόγω απόφαση ανάγονται αποκλειστικώς στην εξέταση της επίσημης προσκομίσεως των εγγράφων που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο διαδικασίας διαγωνισμού, ενώ οι αναγόμενες στον τύπο απαιτήσεις, τις οποίες όφειλαν να τηρήσουν οι διαγωνιζόμενοι, είχαν καθοριστεί επακριβώς στην προκήρυξη. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε καμία πραγματική ή νομική εκτίμηση που η προσφεύγουσα μπορούσε νομίμως να αγνοεί. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο ήταν υποχρεωμένο να της παράσχει δυνατότητα ακροάσεως προτού εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

120 Επιπλέον, πρέπει επίσης να επισημανθεί, δεύτερον, ότι, λόγω μη τήρησεως, εκ μέρους της προσφεύγουσας, των τυπικών απαιτήσεων που προβλέπει η προκήρυξη, το Κοινοβούλιο, όπως καταδείχθηκε επ' ευκαιρία της εξετάσεως των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν με

την προσφυγή, ήταν υποχρεωμένο να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας. Υπό τις συνθήκες αυτές, η δυνατότητα της προσφεύγουσας να υποβάλει παρατηρήσεις ουδόλως μπορούσε να επηρεάσει την έκβαση της προσφοράς της.

- 121 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβλήθηκε με την προσφυγή και ο οποίος αντλείται από προσβολή του προβαλλομένου δικαιώματος ακυρώσεως της προσφεύγουσας πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει επίσης να απορριφθεί, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του ζητήματος αν η παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων μπορεί να προβληθεί λυσιτελώς, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημόσιας συμβάσεως, έναντι της αναθέτουσας αρχής.
- 122 Επομένως, από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 123 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του Κοινοβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Euris Consult Ltd στα δικαστικά έξοδα.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Απριλίου 2014.

(υπογραφές)